

De eenzaamheid van de langeafstandsbeller

THEATER ★★★★★

Helpdesk

Wunderbaum. Nog op 12-21 nov in Gent.

Stel je voor dat er voor al je vragen één nummer was. Voor je twijfels over de juiste jurk, voor de aankleding van je tuinfeest, voor je gebrek aan humor. Om je te wekken, om je dates te regelen, om je voorbij je burn-out te helpen. Je belt, je betaalt en het wordt geregeld. Altijd is er diezelfde warme stem die je omarmt, die precies aanvoelt wat jij nodig hebt.

Helpdesk van Wunderbaum is van die fantasie de verwerkelijking, met Wine Dierickx als zenuwcentrum. Met haar headphone dwaalt ze rond op scène, swipet ze beller na beller in, schenkt ze zichzelf volledig weg aan haar klanten. Wat Caren's Company produceert, is pure zorg. 'Jij bent een prachtige vrouw, Liesbeth!' Klantvriendelijkheid is inlevingsvermogen min theater. Maar Caren zelf? Is zij van haar schapen de herder of juist het grootste schaap? Meesterlijk subtiel verliest

Dierickx zich in haar rol van biechtmoeder, callgirl en zorgslavin. Van haar luisterspel maakt ze een intiem schouwtoneel, en van dat schouwspel weer een kwestie van gevoel. Ook ons gaat ze diep in de ogen kijken. 'Bent u gelukkig?'

Dat Caren ook haar eigen identiteit kwijtspeelt, maakt haar tegelijk meer mens en meer robot. Is dat niet de grote paradox van onze virtualisering? Als er zoiets bestaat als de eenzaamheid van de langeafstandsbeller, dan wordt die hier bijna tastbaar.

Toch blijkt uiteindelijk vooral de locatie de sleutel. In Antwerpen speelt

Helpdesk op de achtste etage van het MAS, uitkijkend over de lichtjes van de Scheldestad. Vanzelf wordt Carens hulp aan een paar enkelingen de hulpeloosheid van een hele gemeenschap.

Je voelt ze ook onder je eigen huid kruipen, zo goed is *Helpdesk* geschreven, gespeeld en gedoseerd. Voor voelbare troost is er helemaal niet zo'n magisch nummer nodig. De gedeelde ruimte van theater volstaat ruimschoots.

WOUTER HILLAERT